

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK.

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr. 5297 van 9 februari 2010
in de zaak A. 194.711/XIV-31.651**

In zake : XXXXXX alias XXXXX,
 die woonplaats kiest bij
 advocaat L. LUYTENS,
 kantoor houdende te 1090 BRUSSEL,
 Lakenselaan 53

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door
de minister van Migratie- en Asielbeleid,
thans de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXXXX, van Marokkaanse nationaliteit,
op 24 november 2009 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het arrest nr.
32.806 van 19 oktober 2009 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen;

Gelet op het administratief dossier, aangekomen ter griffie op
30 november 2009;

Gelet op artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State,
zoals gewijzigd door artikel 8 van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad
van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen als
administratief rechtscollege jurisdictionele beslissingen uitspreekt; dat de wet van 29 juli
1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en het
zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en het vertrouwensbeginsel derhalve niet
van toepassing zijn op zijn arresten; dat het enige middel in die mate kennelijk niet-
ontvankelijk is;

Overwegende dat in artikel 51/8 van de wet van 15 december 1980
betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van
vreemdelingen (Vreemdelingenwet) geen sprake is van “dezelfde asielaanvraag”, zoals de

verzoekende partij in het middel voorhoudt, maar van “dezelfde aanvraag”; dat met de bewoordingen “De minister of diens gemachtigde kan beslissen de asielaanvraag niet aan in aanmerking te nemen wanneer de vreemdeling voorheen reeds dezelfde aanvraag heeft ingediend bij een door de Koning aangeduide overheid in uitvoering van artikel 50, eerste lid (...)” wordt bedoeld de vreemdeling die voorheen reeds een aanvraag van dezelfde soort, dit wil zeggen een asielaanvraag, heeft ingediend; dat een asielzoeker zich niet op zijn eigen eerdere leugenachtige verklaringen kan beroepen om eenvoudigweg te stellen dat het om een “andere” aanvraag zou gaan omdat hij voorheen een valse identiteit heeft gebruikt en valse motieven heeft aangevoerd; dat dit immers geen afbreuk doet aan het feit dat het dezelfde persoon blijft die ook eerder een asielaanvraag heeft ingediend; dat met het bestreden arrest geen schending van artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet is gepleegd; dat evenmin rechtsweigering is gepleegd doordat geen aandacht aan het vluchtverhaal van de verzoekende partij zou zijn geschonken; dat, zoals uit het bovenstaande blijkt, de beoordeling door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet onwettig was en dat die beoordeling in het kader van een annulatieberoep is gebeurd en niet met volle rechtsmacht; dat het enige middel in die mate kennelijk ongegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep is niet toelaatbaar.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus, na beraad, te Brussel uitgesproken op negen februari
tweeduizend en tien, door :

de HH. C. ADAMS,

J. CASNEUF,

De griffier,

J. CASNEUF.

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,
griffier.

De voorzitter,

C. ADAMS.